

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Compendium Summae seu Manualis Doct. Navarri

Ávila, Esteban de
Azpilcueta, Martín de

Lvgdvni, 1609

Sacramentum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41656

SACRAMENTVM. 707

In Sacramentalibus etiam viget & valet consuetudo, vt in benedictionibus nuptiarū, in modo conferendi, & administrandi Ordines, Matrimonium, Extremam vnctionem, extra substantialia. Imò & ex consuetudine habetur, quòd verba formæ Baptismi paulo aliter proferantur à Græcis, & aliter à Latinis. ca. 22. nu. 68. & 83.

SACRAMENTVM.

PRIMÒ significat Secretum: de quo tit. Sigillum, & Secretum: Secundò ius iurandum, de quo tit. Iuramentum. Tertiò est *signum rei sacra*, & hoc est sacramentum pro vt communiter sumitur. ca. 22. num. 1.

Septem sunt Sacramenta nouæ legis, quorum tria nequeunt iterari, Baptismus, Confirmatio, & Ordo: cætera sunt reiterabilia, nempe Eucharistia, Pœnitentia, Extrema vnctio, & Matrimonium. num. 2.

Quæ autem circa sacramenta Concil. Trid. sub anathemate definiuit, hæc sunt.

I. Sacramenta noua legis sunt septem, & non plura, neque pauciora, & quodlibet eorum est propriè Sacramentum. II. Differunt à Sacramentis legis antiquæ tam in ceremoniis quàm in collatione gratiæ, hanc enim noua conferunt, & illa antiqua non conferebant. III. Inter

Y y 2 ipse

ipsa noue legis Sacramenta est aliqua ratio
aliud alio dignius. *IV.* Omnia septem sunt ne-
cessaria, & nullum eorum est superfluum, quan-
uis omnia singulis necessaria non sint. *V.* Con-
tinent gratiam, & an. que ritè accipientibus semper
conferunt ex opere operato. *VI.* Baptismus, Cō-
firmatio, & Ordo, imprimunt characterem in
anima & signum quoddam indelibile, propter
quod illa reiterari nequeunt. *VII.* Non possunt
ab omnibus Christianis administrari omnibus,
nisi à legitimis Ecclesia ministris tantum. *VIII.*
In conficiendis Sacramentis requiritur intentio
faciendi, quod facit Ecclesia. *IX.* Sacramenti cō-
fectio, aut collatio à ministro in mortali existit
facta est valida. *X.* Ritus Ecclesia omitti, aut
mutari per quemlibet Prælatum non possunt.

cap. 22. num. 2.
Eccat m. & est hæreticus, qui hæc definita à
Trid. non credit esse vera, & si id quouis modo
exteriorius exprimat, est excommunicatus per
bullam cœna. num. 3.

Sacramenta characterem imprimunt,
etiam metu suscepta valent. n. 50. Sacramen-
ta faciunt de attrito contritum. n. 13. & c. 1.
n. 40. Causant instrumentaliter gratiamque
causata in omni Sacramento ex opere ope-
rato, est equalis in omnibus. cap. 22. num. 1.
Et à Solo Christo Domino possunt institui.
cap. 2. num. 3. & cap. 22. num. 1.

Qui

Qui inducit Sacerdotem excommunicatū non nominatim, vel existentem in peccato mortali, ad administrandū aliquod Sacramētū, peccat. m. si absque necessitate, vel debito, quo Sacerdos teneatur, inducat. c. 9. n. 7. Idē superit absolutionem citra necessitatem ab alieno parcho, vel à suo, notorio peccatore, vel quādo scit eum esse in m. & non acturū penitentiā ante absolutionem. c. 22. n. 11. Idē si suscipit aliquod Sacramētū (præter baptismum & cōmunionē tempore necessitatis) à Sacerdotē excommunicato, interdicto, vel suspēso ab administratione, & denūciato. n. 4.

Parochianus licitē potest petere à parcho Sacramenta, in quibus administrandis creditur quod peccabit. cap. 1. num. 25.

Peccat m. petēs missā à Sacerdote, quē scit celebraturum in m. quod intellige, de Sacerdote notoriē suspēso, vel excommunicato, vel non parato, nec obligato ad celebrandū, & de peccante ex ignorantia, vel fragilitate, nō ex malitia. ca. 14. n. 3 r. lit. H. Nou. num. 41.

Idem de eo, qui citra necessitatem inuitat ad dandum Sacramentum alteri recepturo in mort. cap. 22. num. 4.

Idē de eo qui credens, vel credere debēs se esse in m. ministrat saltem solēniter aliquod Sacramētū, vel suscipit nisi ita se credat cōtritū, vt virtute Sacramenti reddatur contritus.

Yy 3 tus.

710 SACRILEGIUM.

tus. c. 22. n. 3. Secus si faciat velut laicus, vt tempore necessitatis baptizans, vel eleuans Eucharistiã de terra, vel canens epistolã sine manipulo. c. 25. n. 72. Nec excusatur à m. propter subitã necessitatẽ administrandi, vel accipiendĩ Sacramentũ. c. 22. n. 3. Poterit enim in momento temporis concipere contritionem de suis peccatis. cap. 1. num.

Pecc. m. qui verbo vel facto irrogat alicui Sacramento notabilẽ irreuerentiã. c. 22. n. 4.

SACRILEGIUM.

EST fornicari in Ecclesia, vel cœmeterio: non tamen in dormitorio religiosorum. cap. 16. n. 3.

Sacrilegium est *furari rem sacram ex loco sacro, vel non sacro, vel rem non sacram ex loco sacro*: Qui quoad hoc intelligitur Ecclesia, Hospitale, Basilica vel Eremitoriũ auctoritate Episcopi erectũ. Quod si furto addatur effractio foriũ, fenestrarũ, & cat. loci sacri, incurritur excommunicatio ipso facto. c. 17. num. 95.

Sacrilegiũ est effundere semen, vel sanguinẽ in loco sacro, vel violenter extrahere aliquem ab eo, qui confugerat ad illum. cap. 6. num. 9. Quis dicatur locus sacer quoad hæc vide tit. Ecclesia, & Immunitas.

Sacrilegiũ est fornicari cũ persona religio-